‘Leven zoals hier altijd is geleefd’

Vertrokken naar het onbekende Pogonia

“Niet veel mensen weten waar Pogonia ligt. We moeten het altijd even uitleggen, maar dat vinden we uiteraard geen enkel probleem. Als we eenmaal beginnen te vertellen over Pogonia, kunnen we niet meer ophouden!” Aan het woord zijn Bert en Elly de Geest. Het echtpaar woont normaal gesproken in Amstelveen, maar heeft sinds een paar jaar een huis in Griekenland, in het dorpje Pogonia.

Zicht op Pogonia

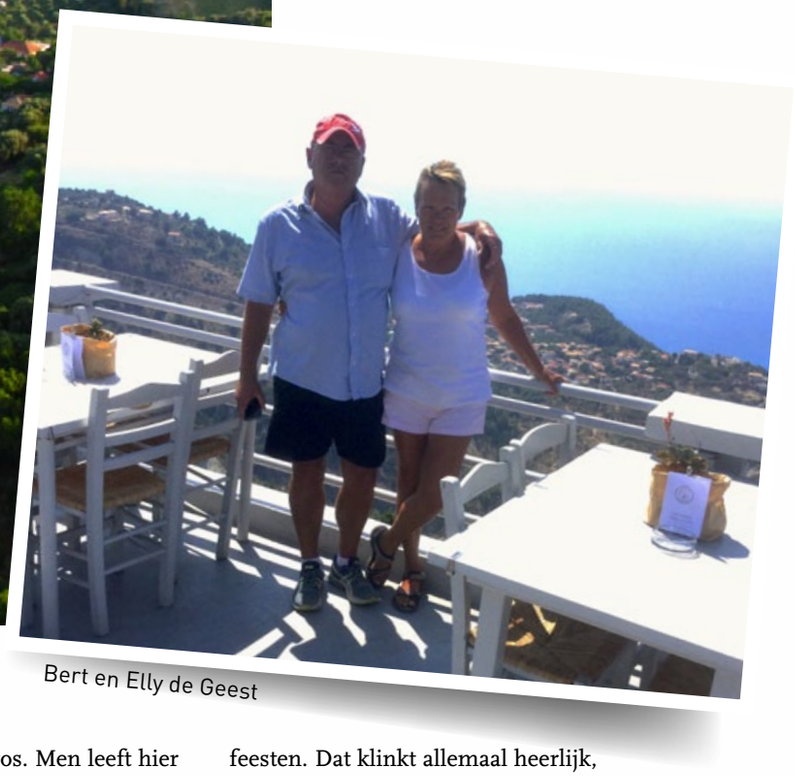

Bert en Elly de Geest

GM **Vertrokken**

Tekst - Frederiek Lommen
Beeld - Bert en Elly de Geest

Pogonia ligt aan zee, op het Griekse vasteland, aan de westkust, vertelt Elly. Iets specifieker: ten zuiden van Preveza (bij vele Griekenland-bezoekers wel bekend, want daar is een luchthaven), schuin tegenover het eiland Lefkada. Het hoort bij de regio met de onuitsprekelijke naam Etoloakarnania. Op de vraag het dorp en de omgeving te beschrijven, geeft Elly een enthousiast antwoord: “Pogonia is een klein, rustig, authentiek dorp. Er zijn verschillende stranden, twee tavernes, en er is een kleine haven waar vissersboten liggen. Er is een bakker, een kerk, en verder niet veel meer. En dat is nou net de charme. De mensen zijn er vriendelijk, en iedereen kent elkaar. De lokale bevolking heeft schapen, geiten, kippen en koeien. Men haalt hout uit het nabijgelegen bos en verbouwt zelf groenten, fruit en olijven. De waterman brengt schoon drinkwater langs de deuren, en iedere ochtend haalt de melkwagen de verse melk bij de boeren op. Voor een winkel moet je naar het nabijgelegen dorp Paleros. Men leeft hier het leven, zoals het altijd werd geleefd.”

Levendig

In de winter wordt het dorp hoofdzakelijk bewoond door de plaatselijke bevolking. Tijdens Griekse feestdagen en in de zomer komen de familieleden - die hier ooit zijn vertrokken en nu in Athene of Thessaloniki wonen - terug naar hun geboortedorp. En dan komen natuurlijk ook de buitenlanders die hier in de afgelopen jaren een huis hebben gekocht en de bezoekers die hier gewoon vakantie komen vieren. “Dan is het dorp extra levendig en gezellig. Maar ook in de winter is het hier geweldig.” Inmiddels horen ook Bert en Elly er helemaal bij. Ze maken dagelijks een praatje met de dorpelingen, drinken koffie met de buurvrouw, en worden uitgenodigd voor feesten. Dat klinkt allemaal heerlijk, en dat is het ook, beaamt Bert. Zo heerlijk, dat het paar inmiddels een deel van het jaar in Pogonia woont. Van het voorjaar tot in het najaar, voor een periode van zes maanden. En tussendoor in de winter ook nog een paar weken. Soms denken ze er zelfs over - nu ze sinds kort beiden niet meer werken - om helemaal te verkassen. Op de vraag hoe het zover is gekomen en hoe ze deze droomplek überhaupt hebben gevonden, zegt Elly: “Ongeveer veertig jaar geleden waren we samen voor het eerst in Griekenland. De badplaats Parga was destijds nog een klein dorp, heel idyllisch met drijvende terrassen en pontjes voor de oversteek naar Patras en Preveza.

> ‘Er is een bakker, een kerk, en verder niet veel meer. En dat is nou net de charme’

De prachtige baai gezien vanaf het terras

De eerste kennismaking met Griekenland was eigenlijk meteen top!"
Toch ging er daarna een lange periode voorbij zonder een bezoek aan Griekenland. Het werk en het gezinsleven stonden jarenlang centraal. Uiteraard waren er ook vele vakanties, maar ja, er is zoveel meer dan Griekenland. In 2008 - de kinderen waren het huis uit - trokken Bert en Elly voor het eerst na al die jaren weer naar Griekenland. Deze keer gebeurde dat met de camper en werd ook de oversteek met de boot vanuit Italië gemaakt. Ze maakten een grote rondreis door Griekenland, langs alle bijzondere plaatsen en beroemde plekken, en daarna hadden ze de smaak weer te pakken. Ieder jaar bezochten ze opnieuw met hun camper Griekenland, totdat gaandeweg het idee ontstond om samen een vaste plek te gaan zoeken.

'Wakker worden van de cicades die je tot 's avonds laat hoort'

Olive Stone

In 2013 besloten ze daarvoor naar de Second Home beurs te gaan, waar ze de stand van Elxis ontdekten, en kennis maakten met de eigenaren Vangelis en Giorgos. De vriendelijke heren brachten ze vrijwel meteen na het inventariseren van hun wensen en hun budget op het spoor van een bijzonder bouwproject, Olive Stone in Pogonia. Hun enthousiaste verhaal over een modern bouwproject, uitgevoerd door een ervaren aannemer, smaakte naar meer. In de zomer van 2013 stuurden Elly en Bert tijdens hun Griekse rondreis hun camper dan ook linea recta naar Pogonia en daar hadden ze een ontmoeting met de projectleider.
Bij de aanblik van 'de destijds nog kale berg' en een bezichtiging van de vele bouwprojecten van deze firma, verdween de lichte twijfel als sneeuw voor de zon. In oktober 2013 bezochten ze nog een keer de beurs, spraken ze nog eens uitgebreid met de Griekse projectbegeleiders, en niet lang daarna werd een grondstuk van maar liefst 400 vierkante meter gekocht: de voorzichtige droom was realiteit geworden! In het voorjaar van 2014 werd al gestart met de bouw en een paar maanden later haalden ze de sleutel af.
Het eindresultaat, het prachtige, modern vormgegeven, zandkleurige huis met de grijze shutters is bijna 90 vierkante meter groot, heeft twee slaapkamers, een groot terras, een groot dakterras én een grote tuin!
"Het is één groot feest. Wakker worden van de cicades die je tot 's avonds laat hoort. Het geweldige uitzicht vanaf onze berg over zee, over het dorp, de schapen en geiten, de kleine weggetjes en de olijfbomen. Het bijhouden van de grote tuin, het koken van 'chef-kok' Bert met alleen maar verse producten, we vervelen ons eigenlijk nooit. En waarschijnlijk gaan we hier nooit meer weg."

Vrienden

Inmiddels spreken ze al een beetje Grieks en hebben ze vele nieuwe vrien-

Voorheen een kaal stuk rots, nu staat er een fraai huis

Uitzicht vanaf het dakterras

den. Eén daarvan is wel een heel bijzondere: dat is de zwerfhond Lisa. “In de eerste week van oktober 2014, toen we net de sleutels hadden, zagen we iets wits in de bosjes. Dat bleek een ongeveer 8 maanden oude pup. Aangezien we echt van honden houden, waren we al snel dikke vrienden”, vertelt Bert. Helaas konden ze Lisa niet bij zich houden, want dat najaar moesten ze weer terug naar Nederland. Met pijn in hun hart namen ze afscheid van Lisa, ervan uitgaande dat de hond bij een volgend bezoek weer verdwenen zou zijn. Maar wat bleek? Ook Lisa op haar beurt had Elly en Bert - net als de dorpelingen van Pogonia - blijkbaar in haar hart gesloten, en kwam meteen aanrennen toen het echtpaar hun huis naderde. Inmiddels vertoeft ze al vier jaar bij hen, is ze de bazin op de berg van Elly en Bert en ligt ze bij aankomst trouw op het matje voor hun deur. •

Ook plannen om in Griekenland te bouwen?
Ga eens naar www.elxis.nl

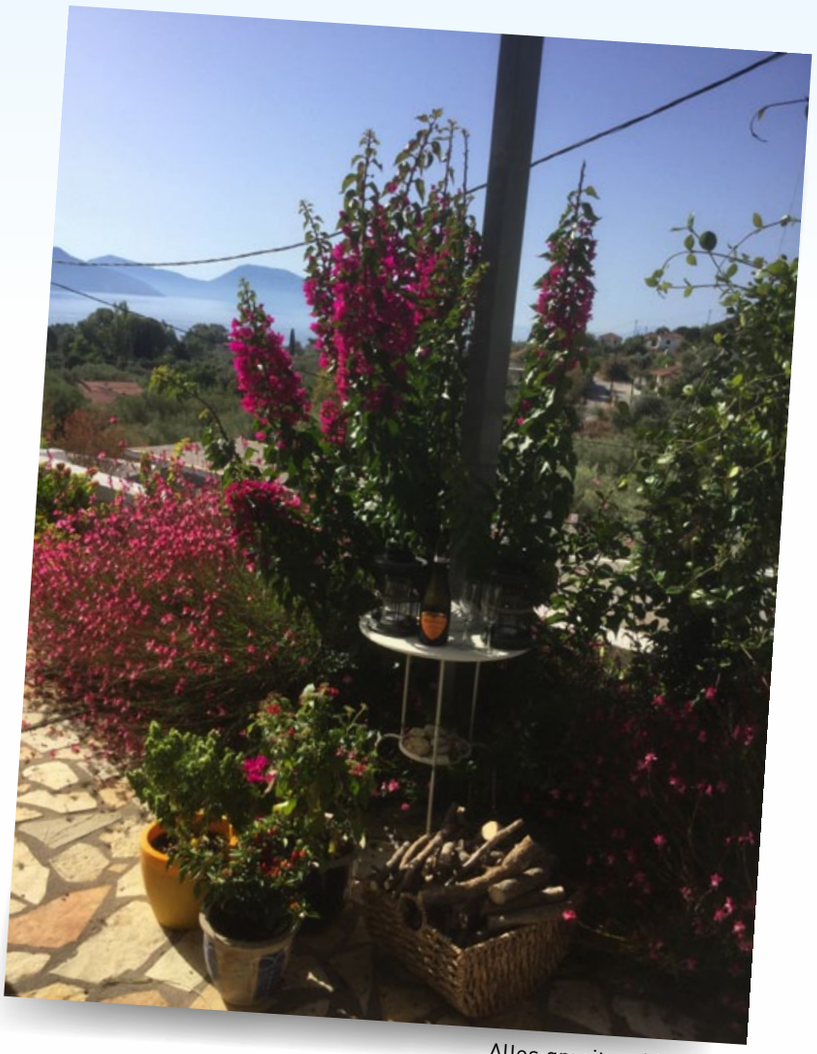

Alles groeit en bloeit er